

"Nefyi ifade eden cümlenin evvelinde bulunduğu halde, cümleden istifade edilen devamı nefyetyemeye delalet etmediğinden hikmet nedir?" cümlesini açıklar mısınız?

Eserin -Arapça metnindeki ifadeye göre- sorunun şekli şöyledir: *"Nefyi ifade eden 'Mâ' harfi cümlenin başında gelmiş olmasına rağmen, (cümlenin heyetinden anlaşılan) nefyin devamına delalet etmemesinin hikmeti nedir?"*

Açıklaması: *"ve-ma hum bi müminîn"* cümlesi -menfî / olumsuz bir isim cümlesidir. Cümleye **nefiy** manasını katan ise, **"Mâ"** edatıdır. Bu edat cümlenin başında bulunduğuna göre, bu cümleye hem nefiy / olumsuzluk manasını, hem de bu olumsuzluk manasının devamlı olduğuna delalet etmesi / göstermesi gerekmez miydi? Eğer böyle olsaydı, ayetin sibakında yer alan **"Âmennâ"** fiil cümlesine uygun olarak *"ve ma hum yu'minûn"* gibi bir fiil cümlesinin getirilmesi belagat açısından daha uygun olurdu.